

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

סֵפֶר

עֲצָתוֹ

אֱמוּנָה

מִכְתָּבֵי חִיּוּק, אֱמוּנָה, וְעֲצוֹת
מַעֲשִׂוֹת לַחַיִּים,
תְּרַגְּמוֹ מִמִּכְתָּבִים שְׁנֵכָתְבוּ עַל
יְדֵי רֹאשׁ יְשִׁיבַת תַּפְאֶרֶת הַתּוֹרָה
בְּרִסְלָב

143

הַשֵּׁפ"ג

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב הבעל שם טוב 7
052.760.5715

היכל הקודש

יבנאל

רחוב הרך הזהר
053.322.6734

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטאון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

היכל הקודש

טבריה

רחוב מנחם שפירא 2
052.769.1722

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב
079.704.0066

חיזוק פאר די אידישע שטוב
079.704.0069

ג'רפס ע"י

קרו הדפסה
היכל הקודש
ירושלים עיה"ק
054-845-6150

עֲצַתְּוֹ אֱמוּנָה

- א. האם אני עוד יכול לזכות למח פריא ונודמלי?.....
- ג. האם עלי לעזר לפטר את הנכאי של בית הננסת?.....
- ה. אני רוצה להיות טובה, מה עושים שבעלי לא מענין?.....
- ו. מה לעשות שאשתי לא מרשה שיהיו בבית דברים של פרסלב?.....
- ח. איך אוכל לשתות יין בפורים?.....
- ט. מהם המנהגים בשבת זכור?.....

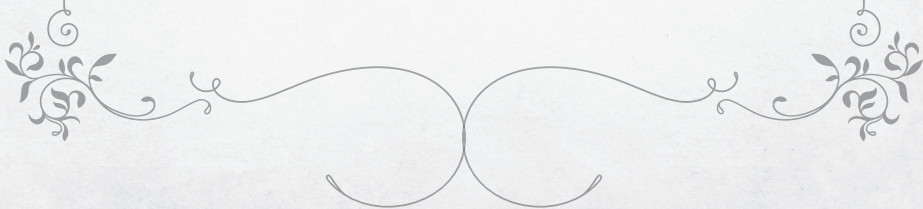
אִישׁ אֱמוּנָה

- א. תדברו אל השם יתברך כמו שמדברים אל חברה.....
- א. חסד מתחיל אצל האשה והילדים.....
- ב. אני רוצה לשלח לך את הנחומי.....
- ב. מלמד צריך שיהיה לו רגש למלמדות.....
- ג. צדיקים ללכת להורי הפעל אפילו כשזה לא נח.....
- ג. שלום בבית יביא את כל הישועות וכל הרפואות.....
- ד. אל תשב יותר מידי עם יהודים שלא שומרים תורה ומצוות.....
- ד. צדיקים לעשות, וכמה שמספיקים זה טוב.....
- ה. תוציא מהראש את הענין של 'גרושין'.....
- ו. כל זמן שזה לא נגד ההלכה, עושים הכל בשביל שלום בית.....
- ו. אי אפשר לסבל את הקשיים בזה העולם ללא החיוק מרבינו.....
- ח. להתחבא בתוך התורה הקדושה.....
- ח. מתפשים רידה במקום שהילדים יקבלו את התנוד הכי טוב.....

- ט.....מספיק היה להשפיל את עצמכם
- ט.....כשהוא לא צריך כלום, אתה לא יכול לקחת ממנו כלום
- יב.....בקור בקריה
- יד.....בעוון נבול פה, צרות וגזרות מתחדשות
- טו.....עזר לי אבא! תוציא אותי מהבין שלי!
- טז.....אברת הכל אכל את הקודש ברוך הוא אל תאכר
- טז.....לא לשים לכה על הצפרנים, אפלו שקופה
- זי.....כל דבר שעושים בשביל הישיבה זו זכות אדירה
- זי.....אנחנו צריכים להספיק לאפות מצות לכל אנשי שלומנו
- יח.....ללכת אל ההורים לפסח לסדרים, זה טוב לילדים
- יט.....תנסה שכוע בלי הטלפון בבית, ותראה את ההבדל
- כ.....עכשו הוא זה הזמן להתחדש
- כא.....תפסי את אשתך, כדי שהילדים לא יתגלגלו נע ונד

הקונטרס הוא לזכות העניא בת ראכל לרפו"ש בתשח"י

עֲצוֹתוֹ אֲמוֹנָה

הָאֵם אֲנִי עוֹד יְכוֹל לְזַכּוֹת לְמַח בְּרִיא וְנוֹרְמָלִי ?

שְׂאֵלָה :

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

בְּיַלְדוּתִי לְצַעֲרֵי נַפְגַּעְתִּי מִמְּנוּלִים, וְעַכְשָׁו אַחֲרֵי הַחֲתָנָה פְּשוּט אֵין לִי טַעַם בְּבֵית, אַבְדִּיתִי אֶת הַדְּרָךְ הַנוֹרְמָלִי וְהַבְּרִיא בְּחַיִּים וְאֲנִי לֹא יוֹדַע מַה לַעֲשׂוֹת.

בְּרוּךְ הַשֵּׁם שְׁלֹא טִמְאַתִּי אֶף אֶחָד בְּפִעַל, אֲבָל מַח הַמַּחְשָׁבָה שְׁלִי מִנַּח רַק בְּלַעֲשׂוֹת עֲבֵרוֹת עִם בַּחוּרִים וְיַלְדִים, אֲנִי מִמֶּשׁ חוֹלָה עַל זֶה, אֲנִי לֹא יְכוֹל לְהַפְסִיק לְחַשֵּׁב מִזֶּה.

כְּבָר נִסִּיתִי חֲדָשִׁים וְשָׁנִים לְהַתְגַּבֵּר, לֹא לְהַסְתַּכֵּל וְלֹא לְחַשֵּׁב, אֲבָל זֶה לֹא מִשְׁתַּפֵּר, הַיֵּצֵר הָרַע מִמְּשִׁיד לְבַעַר בִּי וְאֲנִי לֹא מִצְלִיחַ לְהַתְפַּטֵּר מִמֶּנּוּ. וּמִצַּד שְׁנֵי אֲנִי חוֹשֵׁב שְׂאֵם אֲעֻזָּב לְגַמְרֵי אֶת הַמַּחְשְׁבוֹת הָרַעוֹת, אֲשָׂאֵר בְּלִי טַעַם בְּחַיִּים בְּכֻלּוֹ, כִּי בְּבֵית אֵין לִי שׁוּם טַעַם וְהַנָּאָה, הַהֲנָאָה שְׁלִי הִיא רַק לְחַשֵּׁב עַל בַּחוּרִים וְיַלְדִים.

אֲשִׁמַּח לְקַבֵּל עֲצָה וְחֻזוֹק עַל זֶה.

יִישַׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה :

בְּעֲזַרְתִּי ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁתׁ מִשְׁפָּטִים, ל"ט שׁוֹכְבֵי"ם, כ"ה שְׁכָט, ה'תשפ"ג לְכַבּוֹד ... נְרוּ יֵאִיר

קַבְּלִיתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רֵאשִׁית דַּע לְךָ, שְׂאִפְלוּ מַח עָקָם יְכוֹל לְהַתְיַשֵּׁר, וְאִפְלוּ מַח מְלַכְלָךְ - יְכוֹל לְחֻזֵר לְהִיּוֹת טָהוֹר וְנָךְ.

לרבנו ז"ל יש עצות לכל יהודי בכל מצב, לא משנה כמה רחוק הוא נפל. העצות של רבנו הן כל כך חזקות, הן יכולות להוציא אדם משאול תחתית ולהביא אותו לדרגות הכי גבוהות שיש. כפי שרבנו אומר (חיי מוהר"ן, סימן ש"ו): "כמה צלם אלקים היו מנחים ברפש שאני הוצאתים מהרפש והטיט שהיו שם, ועל ידי נתקרו אליו יתברך בהתקרבות כזה שאין להם להתביש מצדיקים גדולים וכו'". עוד אמר רבנו: "יש אצלי אנשים, שאיני יודע אם השאול תחתיות היה די להם, כי גם השאול תחתיות היה קטן לפניהם, שאם היה אפשר להם לחתור תחת שאול תחתית היו חותרים, ועל ידי נתקרו אליו יתברך בהתקרבות כזה שאין להם להתביש מצדיקים גדולים".

אתה אומר שכבר שנים אתה מנסה לא לחשב וכו' וזה לא הולך לך; דע לך, כשיש חשך בחדר - אי אפשר לגרש את החשך, אי אפשר להלחם עם חשך, אבל אפשר להדליק נרות ולהאיר. אם אתה רוצה לזכות למח מחשבה טהור, לעינים קדושות וטהורות, להיות בריא - קח את העצה של רבנו של אמירת משניות ואמירת דפי גמרא. רבנו אומר (שיחות הר"ן, סימן ט), שאפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדושה מאד שגלכדו במצודה רעה עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא לצלן רחמנא לשזבן, אף על פי כן הכח של התורה גדול כל כך עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום, ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום ויום כך וכך יהיה איך שיהיה בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאד.

רבי נתן מספר (חיי מוהר"ן, סימן תקעג) כִּאֲשֶׁר רַבְּנוּ גָּלָה אֶת הַמַּעֲלָה שֶׁל לַמּוֹד הַתּוֹרָה, שָׁנָה עוֹזֵר לְכָל אֶחָד, אֶפְלוּ שֶׁהוּא חָטָא בְּעִבְרוֹת רַחֲמָנָא לְצִלָּן, לֹא יִדְעָתִי אִם זֶה יָכוֹל לַעֲזֹר גַּם לְמִי שֶׁחֹטֵא בַּפְּגָם הַבְּרִית. וְשָׂאֵלְתִי: "רַבִּי, לַמּוֹד הַתּוֹרָה עוֹזֵר גַּם לְמִי שֶׁחֹטֵא בַּפְּגָם הַבְּרִית רַחֲמָנָא לְצִלָּן?" גָּעַר בִּי רַבְּנוּ וְאָמַר: "אַתָּה יוֹדֵעַ גְּדֹל מַעֲלַת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה? הֲלֹא עֵסַק הַתּוֹרָה הוּא גְּדוֹל בְּמַעֲלָה מִשְׁמִירַת הַבְּרִית. כִּי בְּרִית בִּיסוּד וְאוֹרִיטָא בְּתַפְאֶרֶת", עַל יְדֵי לַמּוֹד הַתּוֹרָה אֶפְשָׁר לְהַפְּךָ לְצַדִּיק גְּדוֹל.

על כן אחי היקר, שמע בקולי, איִעֲצֶךָ ויהי אֱלֹקִים עִמָּךְ; תתחיל ללמד שעור במשניות, כסדרן על פי סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל, שהראה לנו דרך איך ללמד, אפלו שלא מבינים – שילמדו בלי הבנה (שיחות הר"ן, סימן עו). בפרט מי שפגם בברית, בדרך כלל – הוא כבר לא יכול לרכוז את מוחו להבין את הלמוד, ובנדאי מי שמתיסר במחשבות של עברות, בנדאי שאין לו מח. כי חכמינו זכרונם לברכה אומרים (יומא כט:): "הרהורי עברה קשים מעברה", לחשב מעברות זה יותר גרוע מלעשות עברות, כי כל המח שרוף. יש רק עצה אחת; ללמד בגרסא, לומר את המלים הקדושות של התורה.

קח משניות ותאמר כל יום ח"י פרקים משניות, זה יהרג את היצר הרע שלך. כמו כן תלמד גמרא, זה יזכך את המח שלך.

ועל כלם תלך להתבודדות, תשיח את לבך להשם יתברך בשפה שלך, תבקש ממנו שירחם עליך; תבכה אליו, תבקש ממנו:

"רבוננו של עולם, לב טהור ברא לי אֱלֹקִים, תן לי מח חדש, לב טהור. נפְּלִיתִי כָּל כּוֹחַ, כָּל כּוֹחַ הַרְבֵּה שָׁנִים אֲנִי חוֹשֵׁב רַק עַל עֲבֻרוֹת, אֲנִי כָּל כּוֹחַ רוֹצֵה לְהִיטֵל כְּשֶׁר וְטָהוֹר, הַמַּח שְׁלִי נֶעְקַר מְרֹב נְאוּף. אֲצִלִּי מִתַּקִּיּוֹת כָּל יָמָיו בְּהַרְהוֹר עֲבֵרָה רַחֲמָנָא לְצִלָּן, אֲנִי לֹא רוֹאֶה שׁוֹם דְּרָךְ הַחוּצָה מִהַטְמָאָה שְׁלִי, מִהַזְהָמָה שְׁלִי, אֲבָל אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁאִין שׁוֹם יָאוֹשׁ. כְּמוֹ שְׂרַבִּינוּ ז"ל, רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב צִעַק גִּיּוּוֹא לְדַל אֵל תַּתִּיאֲשׁוּ, אֵין שׁוֹם יָאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלִי. אֲנִי מֵאֲמִין שְׁיִישׁ עֲבוּרֵי דְרָךְ לְצִאת מִהַתְּסַבּוּכַת שְׁלִי, עֲזוֹר לִי רַבּוֹנוּ שְׁלַ עוֹלָם שְׁאוּכַל לְחַיּוֹת חַיִּים טָהוּרִים וּבְרִיאִים".

עם העצות של רבנו אתה תזכה לצאת משאול תחתית ולהפך לצדיק גדול.

האם עלי לעזר לפטר את הגבאי של בית הכנסת?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

יש אברך שמתפלל בבית המדרש שלי שמאד כועס על הגבאי של בית הכנסת, כי הגבאי הוא דיקן מאד וקפדן מאד הן עם הזמנים והן עם נקיון בית הכנסת, ואותו אברך לא יכול לסבל את זה, לכן הוא מכין דף והוא רוצה שבלם יחתמו שרוצים גבאי אחר. חצי מהעבור כבר חתם והוא רוצה שגם אני יחתם, האם לעשות את זה?
יִישַׁר פֶּחַ

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תרומה, כ"ט שבט, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד ... גרו יאיר
קבלתי את מכתבך.

אף פעם אל תתערב במחלקת. שמור מרחק ממחלקת, אפלו שישכנעו אותך שזו מצוה - אף פעם אל תכאיב לשני, שלא יהיה לך אף פעם עסק עם מחלקת.

בא לבית הכנסת בהכנעה, בית הכנסת הוא הבית של הקדוש ברוך הוא. אל תדבר עם אף אחד בתפלה. רבי חיים ויטאל זכותו יגן עלינו מספר, שהוא עקב אחר רבו האריז"ל זכותו יגן עלינו, והוא ראה, כשהוא הגיע לבית הכנסת נפל עליו פחד, הוא רעד מפחד השם.

אשרי מי שאין לו עסק עם אף אחד, הוא חי עם המחשבה 'עוד מעט כבר חוזרים אל השם יתברך', הוא חי בזכרון עלמא דאתי. הוא מגיע לבית הכנסת להתפלל על עצמו, לבקש רחמים על עצמו, על הדורות אחריו; לא כדי להשתלט ולפעל ולהעמיד את השני במקום.

רבנו אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן קיא) אם היו נותנים לנפטר לצאת מהקבר להתפלל תפלה אחת - אוי כמה יפה הוא היה מתפלל.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת טוֹבָה, מָה עוֹשִׂים שְׁבַעֲלִי לֹא מַעֲנִין?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

יִישַׁר כַּח עַל כָּל הַשְּׁעוּרִים שֶׁמֵּאֵד מְחַזְּקִים אוֹתִי.

אֲנִי מִשְׁתַּדֵּלֶת לְהִשְׁתַּפֵּר, לְהִיּוֹת יוֹתֵר יְרֵאת שָׁמַיִם, הִיָּה לִי קְרוֹב מִשְׁפָּחָה שְׁלִצְעָרְנוּ נִחְלָה מֵאֵד, נִכְנַס בִּי פֶחַד חֲזָקָה, וְאֲנִי מִשְׁתַּדֵּלֶת מֵאֵד לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה וְלְהִיּוֹת יוֹתֵר טוֹבָה וְיוֹתֵר יְרֵאת שָׁמַיִם. הַבְּעִיָּה הִיא שְׁבַעֲלִי לֹא רוֹצֵה, הוּא מִמְשִׁיךְ לְהַחֲזִיק אֶת הַסְּמֵאֲרֵטְפוֹן שְׁלוֹ וְאִין עִם מִי לְדַבֵּר, כְּבָר נִסִּיתִי הַכֹּל וְזֶה לֹא מִצְלִיחַ.

הֵאֵם אֲנִי הוֹלֶכֶת לְסַבֵּל בְּגִלְל שְׁבַעֲלִי לֹא רוֹצֵה לְהִיּוֹת טוֹב יוֹתֵר? הֵאֵם אֲנִי אֲשַׁמָּה שֶׁהוּא לֹא רוֹצֵה לְעֻזֵב אֶת הַטְּלָפוֹן שְׁלוֹ וְלְהִשְׁתַּפֵּר? הֵאֵם מִסְפִּיק שֶׁאֲנִי מִתְחַזְּקֶת בִּירֵאת שָׁמַיִם לְעֻצְמִי בְּלִי שְׁבַעֲלִי גַם יַעֲשֶׂה אֶת זֶה? אֲנִי חוֹשֶׁשֶׁת מֵאֵד שֶׁאֲנִי אֶסְבֵּל בְּגִלְל הַדְּבָרִים הַרְעִים שְׁלוֹ.

יִישַׁר כַּח

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזַרְת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, כ"ט שְׁבַט, שְׁנַת ה'תשפ"ג

מֵרַת ... תַּחֲנִי, יְרוּשָׁלַיִם

קַבְּלֵתִי אֶת הַמִּכְתָּב.

אֵל תִּרְיִבו עִם הַבַּעַל, לֹא מִשְׁתַּלֵּם לְרִיב - אֲפֹלוּ בְּשָׂכִיל דְּבָרִים טוֹבִים; תִּרְאוּ לוֹ אֶתְהָבָה כֶּךָ הוּא יִשְׁתַּפֵּר.

אַתֶּם צְרִיכִים לְהִבִּין, אִפֹּי אֶחָד לֹא אוֹהֵב בְּקֶרֶת; אֲנָשִׁים בּוֹרְחִים מֵאֶחָד שְׁנוֹתָן מוֹסֵר וּבְקֶרֶת עַל כָּל צַעַד וְשַׁעַל, בְּפִרְט גְּבָרִים; גְּבָר לֹא אוֹהֵב כְּשֶׁהֵאֵשָׁה אוֹמֶרֶת לוֹ אִיךָ לְהִתְנַהֵג וּבּוֹדָאֵי שְׁלֹא בְּקֶרֶת. תִּשְׁאַרוּ חֲזָקִים עִם הַטְּלָפוֹן הַכָּשֵׁר שְׁלַכְּם וּבְמִשְׁךָ הַזְּמַן הַבַּעַל יְבוֹא בְּעַקְבוֹתֵיכֶם.

עִם קֶצֶת חֲכָמָה אֲפֹשֶׁר לְהַפְּךָ אֶת הַבַּעַל וְלַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ צַדִּיק גְּדוֹל. חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (תַּנָּא דְּבִי אֱלִיהוּ רַבָּה, פְּרָק ט): "וּמָה נִשְׁתַּנֵּי עַל יַעַל אֲשֶׁת חֲכָר הַקֵּינִי מִכָּל הַנָּשִׁים כֹּלן שְׂבָאת תִּשׁוּעָה גְּדוֹלָה לְיִשְׂרָאֵל עַל יָדָה? יַעַל אֲשֶׁה כְּשֶׁרָה הִיְתָה, וְעוֹשֶׂה רְצוֹן בַּעֲלָה הִיְתָה, מִכָּאן אָמְרוּ חֲכָמִים, אִין

לָךְ אִשָּׁה כְּשֶׁרָה בְּנָשִׁים, אֲלֵא אִשָּׁה שֶׁהִיא עוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָהּ", לָמָּה דְּוֹקָא הָאִשָּׁה יַעַל זְכָתָהּ לְהַצִּיל אֶת כָּל הַיְהוּדִים, הִיא הֶרְגָה אֶת סִיסְרָא, הִיא הִבִּיָּאה אֶת הַיְשׁוּעָה לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל? הִיא הֵיטָה אִישָׁה כְּשֶׁרָה, הִיא עָשְׂתָה רְצוֹן בְּעֵלָהּ. לָכֵן הִיא זְכָתָה שְׁעַל יְדָה הַגִּיעָה הַיְשׁוּעָה הַגְּדוּלָה. מִפְּאֵן לּוֹמְדִים הַחֲכָמִים, מִי זֹאת אִישָׁה כְּשֶׁרָה? אִישָׁה שֶׁעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָהּ, כִּמּוֹכֵן כְּשֶׁהֶרְצוֹן שְׁלוֹ הוּא לְהִיּוֹת כְּשֶׁר וּלְעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹן הַשֵּׁם.

דְּעוּ לָכֶם, אִשָּׁה שֶׁמְדַבֵּרַת יָפָה לְבַעַל; בְּחֵן וּבְתַחֲנוּנִים, בְּכַבּוּד וּבְהַכְנָעָה, הִיא מְקַשֶּׁבָה לְדַבְּרֵי וְעוֹשֶׂה אֶת רְצוֹנוֹ - יְכוּלָה בְּקִלּוֹת לְכַבּוֹשׁ אֶת לְבוֹ. אִשָּׁה חֲכָמָה יְכוּלָה בְּקִלּוֹת לְכַבּוֹשׁ אֶת לֵב בְּעֵלָהּ, עַל יְדֵי שֶׁהִיא שׁוֹמְרַת עַל כְּבוֹדוֹ, וּכְשֶׁהוּא כּוֹעֵס - הִיא מְרַגְּעָה אוֹתוֹ, וּכְשֶׁהוּא עוֹבֵר תְּקוּפָה קָשָׁה הִיא מְשׁוֹחַחַת אֹתוֹ וּמְנַחֶמֶת אוֹתוֹ - זֹאת אִשָּׁה כְּשֶׁרָה.

תִּרְאוּ אֶת דְּבָרֵי הָרֵאשִׁית חֲכָמָה בְּפֶרֶק דֶּרֶךְ אֶרֶץ (הַשְּׁעָר הַרְבִּיעִי): "צְרִיכָה הָאִשָּׁה לְהִיּוֹת דְּבָרִיָּה עִם בְּעֵלָהּ בְּחֵן וּבְתַחֲנוּנִים, בְּכַבּוּד, בְּבוֹשָׁה, בְּעִנְיָה, וְתִשְׁמַע דְּבָרֵי, (כִּמּוֹכֵן רַק אִם זֶה עַל פִּי תוֹרָה). וְתַעֲשֶׂה רְצוֹנוֹ, וְתִשְׁתַּוְּקַק אֲלֵיו בְּעֵת שֶׁהוֹלֵךְ בַּדֶּרֶךְ, וְתִהְיֶה מְצַפֶּה וּמִיַּחְלַת יוֹם בּוֹאוֹ, וְעֵת שֶׁהִיא עֹמָה תִּרְאֶה לוֹ שְׂמֵחָה תְּמִיד, וְתִשְׁמַר עֵת אֲכִילָתוֹ, וְתַעֲשֶׂה לוֹ מִטְעָמִים כְּאִשֶּׁר אָהֵב, וְתִבְטֵל רְצוֹנָה מִפְּנֵי רְצוֹנוֹ. בְּעֵת כְּעִסּוֹ תִּישָׁבְהוּ, וּבְעֵת צִרְתּוֹ תִּשְׁיַחְהוּ, וּבְעֵת רַעְתּוֹ תִּנְחַמְהוּ. וְאִפְלוּ תִּהְיֶה לָהּ דְּאָגָה בְּלִבָּהּ, תִּסְתַּרְנָה, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִתְעַצֵּב. מְקַשְׁטֵת תְּמִיד לְפָנָיו, בְּעִנְיָה, בְּחֵן וּבְצִנִּיעוֹת, וְיִהְיוּ בְּגִדֶיהָ בְּכָל עֵת נְקִיִּים, תְּכַבֵּד אָבִיו וּמְשַׁפְּחָתוֹ, וְאִפְלוּ הֵם בְּזוּיִים". עֵינֵי שֵׁם. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכָל הָעִנְיָנִים.

...

מה לעשות שאשתי לא מרשה שיהיו בבית דברים של ברסלב?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

יש לי קונטרסים של עצתו אמונה אצלי בארון הספרים בשביל ללמד בפרטיות

לעצמי, כבר תקופה ארוכה שאשתי אומרת לי שהיא לא רוצה שזה יהיה בבית, בהתחלה אמרתי לה: "אני לא אומר לך מה לקרא, זה בשבילי, את לא חייבת לראות את זה", אבל מידי תקופה היא היתה מאימת שהיא הולכת לזרק את זה, ואמרתי לה, "בסדר, תעשי מה שאת רוצה".

השבוע היא התחילה לעשות 'ברגז' בגלל זה, נסיתי לדבר אתה ולשאל: "אולי תאמרי לי איזה דבר רע את רואה בי בגלל שיש לי קשר עם ראש הישיבה?" ואני אומר לה, "את לא חייבת להיות בעד ברסלב, אבל היית צריכה לשמח שבעלך הגיע לברסלב, כי למעשה הילדים רואים אבא שהולך להתפלל שלוש פעמים ביום, הוא לומד, הוא מכין קערה לנטילת ידים", עד שהופחים עלו לטונים גבוהים, והפסקתי.

אתמול היא עשתה 'הפגנה' ושלחה לי הודעות בנושא, לא התייחסתי. היא התקשרה אלי, אבל דברתי אתה על דברים אחרים. היום בבקר היא קמה לפני שאני יוצא והיא אוספת את כל הקונטרסים ומכניסה אותם לשקית ונותנת לי את זה, לקחתי את זה ולא רבתי אתה, היא שמחה והודתה לי, ולא אמרתי לה כלום.

מה אני עושה? מה המהלך הנכון בזה?

ישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת תרומה, א' דראש חודש אדר, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אל תעשה מחלוקות בבית; אם אשתך לא רוצה את הספרים האלו בבית - תוציא את זה, תעשה כל דבר שבעולם כדי לא לשבור את הבית שלך.

יש מספיק דרכים ללמד בספרים הקדושים בלי שיכאב לאשה.

מאד אבקש ממך, תתבטל לגמרי להשם יתברך.

מה אפשר לעשות שרבונו כל כך מבזה? מה אפשר לעשות לזה? זו הגלות, שמדברים על צדיקים, מבזים צדיקים; צריכים לבקש מהשם יתברך על זה, לבכות ולזעק שהגלות כבר תגמר, הלשון הרע, הליצנות,

בְּזוּי הַצְדִּיקִים - שֶׁכָּבַר יָבוֹא לָהֶם סוּף. שֶׁרַבְּנוּ כְּבָר יִכְנָס בְּעוֹלָם, שֶׁכֻּלָּם יִקְבְּלוּ אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ וַיִּתְחִילוּ לַחְיּוֹת עִם אַמוּנָה, שֶׁכֻּלָּם יִתְפַּלְּלוּ; יִתְבּוֹדְדוּ אֶל הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

אֵיךְ אוֹכֵל לְשִׁתּוֹת זֵינן בְּפוֹרִים?

שְׂאֵלָה:

מֵאֲזוּ הֵבֵר מִצְוַה תְּמִיד רְצִיתִי לִקְיִים "חַיֵּב אֵינִישׁ לְבִסוּמִי", לְשִׁתּוֹת וּלְהִשְׁתַּבֵּר בְּפוֹרִים, אָבֵל מֵאֲזוּ קִשָּׁה לִי לְשִׁתּוֹת אֲלִבּוֹהוּל.

מֵה אֲנִי יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת כְּדֵי שֶׁהִשְׁנָה בֵּן אוֹכֵל לְהִשְׁתַּבֵּר וּלְקִיִּים אֶת הַמִּצְוָה כְּרָאוּי?
אֲשַׁמַּח מֵאֲדָם אִם רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה יַעֲנֶה לִי עַל זֶה.

יִישַׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזַרְתְּ ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם ג' פְּרֻשַׁת תְּצַוֶּה, ז' אָדָר, שְׁנַת תִּשְׁפ"ג
לְכַבּוֹד ... נְרוֹ זְאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הֶרֶם"א פּוֹסֵק (אֵרַח חַיִּים סִימָן תְּרַצָּה, סַעִיף ב) שֶׁיִּשְׁתֶּה יוֹתֵר מִמֶּה שֶׁשׁוֹתָה כָּל הַשְּׁנָה; אֲזוֹ אֶתָּה יוֹכֵל לְקִיִּים אֶת הַמִּצְוָה עִם כּוֹס זֵינן אַחַת. הֶרֶם"א אוֹמֵר: "וְאֶחָד הַמְרַבֵּה וְאֶחָד הַמְמַעִיט, וּבִלְבָד שֶׁיִּכְוֶן לְבוֹ לְשָׁמַיִם".

מוֹהֲרָא"ש הָיָה אוֹמֵר בְּכֹל הַשָּׁנִים לְפָנָי פּוֹרִים שֶׁלֹּא יִשְׁתּוּ הַרְבֵּה, שֶׁיִּשְׁתּוּ קֶצֶת, וַיִּרְקְדוּ וַיִּקְפְּצוּ, וַיִּתְבּוֹדְדוּ הַרְבֵּה, עַד שֶׁזּוֹכִים לְעַד דְּלֹא יָדַע בֵּין אַרוּר הֶמֶן לְכַרוּף מְרֻדְכִי, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לְאָדָם הַבְּדֵל בֵּין אִם רַע בֵּין טוֹב, שֶׁיָּדַע שֶׁהַכֹּל מִהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ; כָּל מֵה שֶׁקוֹרָה, כָּל מֵה שֶׁעוֹבְרִים, הֵן אַרוּר הֶמֶן וְהֵן כַּרוּף מְרֻדְכִי - זֶה רַק הַקְּדוּשׁ כַּרוּף הוּא.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

מָהֶם הַמְּנַהֲגִים בְּשַׁבַּת זְכוּר ?

שְׂאֵלָה :

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

רְצִיטִי לְשֵׂאל, בְּתוֹר גְּבַאי בְּבֵית הַמְדַרְשׁ הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ, אִם יֵשׁ אֵלּוּ מְנַהֲגִים לְשַׁבַּת
זוֹ, שַׁבַּת זְכוּר, שֶׁהַגְּבָאִים צְרִיכִים לְדַעַת אִיךָ לְהַתְנַהֵג, לְדַגְמָא, בְּעִנְיַן לְשִׁיר נְגוּנִים
מִעֲנִינִים בְּלֶכָה דוּדִי וְכדוּמָה.

יִישַׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה :

בְּעֲזַרְתָּ ה' יִתְפָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת תְּצַנְיָה, ט' אָדָר, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכַבֹּד ... נְרוֹ זְאִיר, גְּבַאי בֵּית הַמְדַרְשׁ הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ

קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מוֹהֲרָא"שׁ הַקֹּפִיד מֵאֵד שְׂלָא לְהַשְׁתַּטּוֹת בַּתְּפִלָּה. אֶפְלוּ בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה
שִׂישׁ מְנַהֲגִים לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים מְעִינִים - מוֹהֲרָא"שׁ אָמַר שְׂלָא יִפְרִיעוּ לְתַפְּלָה
וְשְׂלָא יַעֲשׂוּ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ.

בְּשַׁבַּת זְכוּר הַמְּנַהֵג הוּא לּוֹמֵר יוֹצְרוֹת בְּחֻזְרַת הַשֵּׁ"ץ, וּמְבַקְשִׁים מֵהַשֵּׁם
יִתְפָּרֵךְ שִׂיזְכוּ לְמַחֹת אֶת עַמְּלָק.

לְפָנַי שְׁהוֹלְכִים לְקִרְא אֶת פְּרִשְׁת עַמְּלָק כְּדָאֵי לְהַכְרִיז שְׁהוֹלְכִים עַכְשָׁו
לְקִים אֶת מְצַנַת מַחִית עַמְּלָק, כִּף הַהוֹרִים יִקְרְאוּ פְּנִימָה לִילָדִים, וְיִשְׁמְרוּ
שִׂיעֲמְדוּ לִידָם וַיִּחַנְכוּ אוֹתָם בְּמַצְוֵה הַזֹּאת.

אִם יוֹצֵא לָךְ לְדַבֵּר בְּבֵית הַכְּנֶסֶת - תְּדַבֵּר הַשְּׁבוּעַ בְּעִקָּר עַד כַּמָּה הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב כָּל יְהוּדִי וְכַמָּה יִקְרָה כָּל מַצְוֵה שְׂאֲנַחְנוּ עוֹשִׂים, זוֹ מַחִית
עַמְּלָק. זוֹ הַמְּלַחְמָה שֶׁהוּא לוֹחֵם ; הוּא רוֹצֵה לְשַׁבֵּר אוֹתָנוּ, הוּא רוֹצֵה לְשַׁכְנַע
אוֹתָנוּ שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא צָרִיךְ אוֹתָנוּ וְהוּא כּוֹעֵס עָלֵינוּ חֵס וְשְׁלוֹם ;
וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִלָּחֵם וּלְהוֹצִיא מִהָרֹאשׁ אֶת הַמַּחְשָׁבוֹת הַפְּסוּלוֹת הָאֵלּוּ,
שְׂנַדַע שְׂאֲנַחְנוּ מֵאֵד אֶהוּבִים אֶצֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכָל מַצְוֵה הִיא תְּשׁוּבָה
מֵאֵד.

אֲנִי צָרִיךְ לְקַצֵּר.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

איש אמונות

תִּדְבְּרוּ אֶל הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ כְּמוֹ שְׁמֵדְבָרִים אֶל חֲבֵרָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - עֲרַב שִׁבְתְּ קֹדֶשׁ פְּרִשְׁת יִתְרוֹ, ל"ג שׁוֹכְבֵי"ם, י"ט שִׁבְט, תשפ"ג
מִתְנַה לַתְּלִמִּידָה ... תַּחֲנִי

אֲנִי שֹׁמֵחַ לְשִׂמְעַ לְשִׁבְתְּ אֲמַרִים תְּהִלִּים. תְּהִלִּים מְסַלְקִים אֶת הַפְּתוּדִים,
תְּהִלִּים מְגַנְיִים עַל הָאָדָם מְכַל רַע.

אֵל תִּפְחָדוּ מֵאִי אֶחָד, 'הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲתָךְ עִמָּךְ וְאַצְלָךְ', הוּא שׁוֹמֵר
עֲלֵיכֶם וְדוֹאֵג לְכָל דָּבָר שֶׁקְּשׁוֹר אֲלֵיכֶם.

תִּרְגְּלוּ אֶת עֲצֻמְכֶם, תִּדְבְּרוּ אֶל הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ כְּמוֹ שְׁמֵדְבָרִים אֶל חֲבֵרָה;
תִּבְקָשׁוּ מִמֶּנּוּ עַל כָּל מָה שֶׁאַתֶּם צְרִיכִים.
מֵרֵאשׁ הִישִׁיבָה.

חֶסֶד מִתְחִיל אֲצֵל הָאִשָּׁה וְהִילָדִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, כ"ח שִׁבְט, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכָבוֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר

תִּזְהַר בְּכָבוֹד אֲשֶׁתָּךְ, תִּעֲזֹר לָהּ, תִּרְחַם עֲלֶיהָ. אֲתָה עֶסוֹק לְעִשׂוֹת חֶסֶד עִם
כָּל אֶחָד, חֶסֶד מִתְחִיל אֲצֵל הָאִשָּׁה וְהִילָדִים; אֲסוּר שְׂזָה יִהְיֶה עַל חֲשִׁבוֹנָה.
אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמָּךְ, עֲזֹב הַכָּל, לָךְ הַבִּיטָה לְעֲזֹר בְּבִיט; זֶה עֲבוֹדַת הַשָּׁם.
הַשָּׁם יִעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

אני רוצה לשלח לך את תנחומי

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תרומה, כ"ח שבט, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד ... גרו יאיר

עכשו שמעתי את השמועה המרה על פטירת אביך, אני רוצה לשלח
לך את תנחומי מרחוק מקום אבל בלב אנחנו מאד קרובים. המקום ינחם
אתכם מתוך שאר אבלי ציון וירושלים, שלא נדע מצער ומכאובים.
תהיה חזק ללמוד כל יום משניות לנשמת אביך. זה הדבר הכי גדול
שבן יכול לעשות עבור נשמת אביו, לזכות אותו בלמוד משניות.

...

מלמד צריך שיהיה לו רגש למלמדות

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תרומה, כ"ח שבט, שנת ה'תשפ"ג
יקירי אהובי ... גרו יאיר
קבלתי את מכתבך.

לא אכעס אם תעזב את המלמדות, לא תהיה לי שום טינה בלב; אם
המלמדות היא סבל עבודה - עדיף שתעזב. כי מלמד שאין לו רגש למלמדות
- חבל על הזמן שלו וחבל על הזמן של הילדים; רק עם רגש יש הצלחה, בלי
רגש עלולים לקלקל, לצעק ולתת מוסר חריף ועוקצני וכו' וכו'.

מה שאתה כותב ששוחח על זה עם ...; מה הוא מבין במלמדות?
תשוחח על זה עם המנהל ר'

חזק ואמץ בכל כוחותיך; תמשיך עם השעורים כסדרן שלך, תמשיך
עם התבודדות ובעקר עם שמחה. רבנו אומר (ספר המדות אות שמחה חלק ב', סימן
א): "מי שהוא שמח תמיד, על ידי זה הוא מצליח", על ידי שמחה אפשר
להגיע לדרגות הכי גבוהות.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

צְרִיכִים לְלַכֵּת לַהוֹרֵי הַבַּעַל אֲפִילוּ כְּשֶׁזֶה לֹא נַח

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֻשַׁת תְּרוּמָה, כ"ט שְׁבַט, שְׁנַת ה'תשפ"ג

מֵרַת ... תַּחֲנִי'

קִבְּלֵתִי אֶת הַמִּכְתָּב.

אַתֶּם בְּנֵי צְרִיכִים לְלַכֵּת לַהוֹרֵי הַבַּעַל; זֶה לֹא מִצְדָּק לֹא לְלַכֵּת. אִם לָכֵן
לֹא נַח - זֶה לֹא מִצְדָּק, הַבַּעַל בְּנֵי רוּצָה לְלַכֵּת, הוּא מִתְנַעֵנֵעַ לַהוֹרִים שְׁלוֹ - אִז
אַתֶּם צְרִיכִים לְלַכֵּת מִפְּעַם לְפְעַם.

אִיךָ תִּרְגְּשׁוּ כְּשֶׁהֵבֵן שְׁלָכֶם לֹא יִדְרֹךְ אֶצְלָכֶם כְּשֶׁאֲשַׁתּוּ, הַפְּלָה שְׁלָכֶם -
לֹא תִתֵּן לוֹ לְבוֹא אֵלֵיכֶם בְּגִלְל תַּחֲוִישׁוֹת הַנְּחִיתוֹת שְׁלָה ?
לְגַבֵּי וְכוּ'; עִם שְׂמִיחָה אֶפְשָׁר לְמַשֵּׁךְ אֶת לֵב הַבַּעַל וְעִם בְּכִיּוֹת וְעֶצְבוֹת -
לֹא מְגִיעִים לְשׁוֹם מְקוֹם. לְבַעַל אֵין פֶּחַ לְמָרָה שְׁחָרָה וְהַעֲצָבוֹת שֶׁל אֲשַׁתּוּ,
מִסְפִּיק לוֹ עִם הַנְּסִינּוֹת שֶׁיֵּשׁ לוֹ בְּעֶצְמוֹ, אַתֶּם צְרִיכִים רַק לְשַׂמַּח אוֹתוֹ.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

שְׁלוֹם בְּבֵית יָבִיא אֶת כָּל הַיְשׁוּעוֹת וְכָל הַרְפוּאוֹת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֻשַׁת תְּרוּמָה, כ"ט שְׁבַט, שְׁנַת ה'תשפ"ג

מֵרַת ... תַּחֲנִי'

קִבְּלֵתִי אֶת הַמִּכְתָּב.

אִם הַבַּעַל לֹא רוּצָה לְקַנּוֹת אֶת הַתְּפִלִּין הַיְקָרוֹת לְבַנְכֶם - אֵל תִּרְיִבוּ אוֹתוֹ.
אַתֶּם יְכוּלִים לְדַבֵּר אוֹתוֹ יָפֵה, בְּאַהֲבָה וּבְחִיּוֹן, אֲבָל חֵס וְשְׁלוֹם לְרִיב.
תִּזְהָרוּ לֹא לַעֲשׂוֹת מִהַעֲקָר - טָפֵל וּמִהַטָּפֵל - עֲקָר; הַעֲקָר שֶׁיְהִי שְׁלוֹם
בְּבֵית בִּינְכֶם וּבֵין הַבַּעַל, זֶה יָבִיא אֶת כָּל הַיְשׁוּעוֹת וְכָל הַרְפוּאוֹת.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אל תשב יותר מידי עם יהודים שלא שומרים תורה ומצוות

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תרומה, כ"ט שבט, שנת ה'תשפ"ג

לקבוד ... נרו זאיר

קבלתי את מכתבך.

אדם משתגע בקלות על ידי האנשים סביבו; אם תצטרך לשבת יומם
ולילה עם יהודים שלא שומרים תורה ומצוות - אתה תהיה בסכנה להגרר
אחריהם, השם ישמרנו.

לכן, אם העבודה היא לשבת אתו יומם ולילה - זה לא פדאי, אבל אם
העבודה היא רק לשבת אתם מפעם לפעם - זה בן פדאי.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

צריכים לעשות, וכמה שמספיקים זה טוב

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת תרומה, א' דראש חודש אדר, שנת ה'תשפ"ג

מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

חכמינו הקדושים אומרים (אבות ב, טז): "לא עליך המלאכה לגמור, ולא
אתה בן חורין להבטל ממנה", חשוב מאוד לדעת את שני הדברים האלו,
מצד אחד 'לא מוטל עליך לגמור את העבודה', ומצד שני, 'אתה לא משחרר
מלעשות'; צריכים לעשות, וכמה שמספיקים - זה טוב.

תלמדו עם הפנות הלכות פמה שאתם יכולים להספיק, ואם אתם לא
מסיימים - לא קרה כלום, הן כבר ימשיכו ללמד בשנים הבאות.

תתחזקו בעבודת הקדש שלכם ללמוד עם בנות ישראל הלכות שבת,
בזכות הלמוד עם בנות ישראל תזכו לנחת אצל הילדים שלכם.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים

...

תוציא מהראש את הענין של 'גרושין'

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת תרומה, א' דראש חדש אדר, שנת ה'תשפ"ג
מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

אחרי שדברתי אתכם ואחרי שנכנסתי לעכי הקורה של הפרשיה, אני
מאד רוצה לבקש מכם שתוציא מהראש את הענין של 'גרושין'; זו אתריות
גדולה ללכת לשבור בית עם כל כף הרבה ילדים.

נכנסתי קצת בענין כדי לברר מה הספור עם הבעל גרו יאיר; אני מבין
שצריכים להעלים עין מדברים אלו וכו', העקר שהבית ישאר.

אתם מקרבים להיכל הקדש; אצל מוהרא"ש לשבור בית היה הדבר הכי
גרוע, מוהרא"ש היה יושב עשר שעות עם בעל ואשה - העקר שיהיה שלום
בית, העקר לא לעשות גט.

אני מקווה שתקבלו את המכתב ותציתו למה שכתוב פה - כף אתם לא
תפסידו רק תרויחו. תעשו שלום עם הבעל ותוציאו מהראש את המחשבה
הרעה של 'גרושין', כי חכמינו זכרונם לברכה אומרים (גטין ז): "כל המגרש
את אשתו, אפילו מזבח מוריד דמעות", למה דווקא המזבח מוריד דמעות?
אומר מוהרא"ש זכרוננו לברכה: "המזבח מוריד דמעות, כאומר: 'כבר
מקריבים עלי מספיק קרבנות, למה להביא עוד קרבנות', כי כשהורים
מתגרשים הילדים הופכים לקרבנות, הילדים נשחטים השם ישמרנו".

אני מקווה להיות בארץ ישראל בקרוב, אדבר עם הבעל פנים בפנים.

אני מצפה לשמע אם קבלתם את המכתב.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

כל זמן שזה לא נגד ההלכה, עושים הכל בשביל שלום בית

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת תרומה, א' דראש חדש אדר, שנת ה'תשפ"ג
 לכבוד ... גרו ואיר
 קבלתי את מכתבך.

אני שמח מאד שקוראים את המכתב שאני שולח לסעודה שלישית, ושה זה מחיה ומחזק אתכם. תאמינו לי בקשי יש לי זמן לנשם, אני לא מספיק את העבודה שלי, אבל מאז שהייתי החרף בארץ ישראל וראיתי את הצמאון של אנשי שלומנו לחזוק, שכל והדרכה של מוהרא"ש, שמוסר לנו מרבנו ז"ל - אני משתדל בכל הפוחות לכתב לכם מכתבים.

לגבי וכו'; אני לא יודע עד כמה אשתך מקפידה על זה וכו', אני רק יכול לספר לך מה הרבי שלנו מוהרא"ש זכותו יגן עלינו ספר. הנה צדיק נסתר, שבחנתה שלו הוא גלגל את הפאות שלו מעל האוזניים בגלל שלום בית, כי לכלתו לא הייתה השגה במעלה של ללכת עם פאות מסלסלות, היא הסתכלה על זה כדבר אדוק מידי; ואותו צדיק ברב ענותנותו גלגל את הפאות מעל האוזניים. כך גם כבר היה לו זקן בחנתה והפלה בקשה שיגלגל את זה, ואותו צדיק נסתר עשה את זה.

שלום בית הוא דבר מאד קדוש ומאד חשוב לעבודת השם, וכדאי לעשות הכל - כדי לשמח בבית. (כמוכן, כשה זה מגיע לדברים נגד ההלכה - אז אין על מה לדבר, אזי שיהי (משלי כא, ל): "אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה'", וכן [סנהדרין פב.]: "אין חולקין כבוד אפלו לרב").
 השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

אי אפשר לסבל את הקשיים בזה העולם ללא החיזוק מרבנו

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת תרומה, ב' דראש חדש אדר, שנת ה'תשפ"ג
 לכבוד ... גרו ואיר

חבל שאמה לא לומד את ספרי רבנו ז"ל, כי אי אפשר לסבל את

הקשאים בזה העולם רק אם יש את החיזוק של רבינו, כי כל אחד עובר נסיונות קשים ומרים, וצריכים הרבה חיזוק.

תקבע לך שעור בספרי רבנו, בפרט במכתבים של הספר הקדוש אשר בנחל - כף לא תיפול. זה גם יזכיר לך מהתכלית, לחטף כל יום קצת תורה וללכת להתפלל שלוש פעמים ביום את שלוש התפלות.

דוקטור לנדא מאומן נכנס פעם לביתו של רבי נתן ושמע שרבי נתן מדבר מהתכלית, הוא מקשיב למה שרבי נתן מדבר, "אדם לעמל יולד" (איוב ה, ז), אנשים מתגעעים בשביל כלום, רק תורה ותפלה הן התכלית, רק זה שווה, רק זה נשאר מהאדם. אותו דוקטור לנדא חושב לעצמו: וכי מה יודע רבי נתן מה זה טוב שהוא מדבר על הטוב? וכי הוא יודע כמה מאשר אני, שהיום הרוחתי הרבה כסף וקניתי תכשיט יקר לאשתי, וכי לרבי נתן יש איזה משג מהו טוב? ורבי נתן ממשיך ואומר: "אדם יכול להרויח הרבה כסף ואפילו לקנות תכשיט יקר לאשתו, והוא מגיע הביתה ונותן לה את המתנה, והיא לא מרצה, ונהיית מחלקת שלמה מזה, הוא בורח מהבית ורק מחפש דרך איד להרוג את עצמו"; כשדוקטור לנדא שמע את זה הוא חשב: 'איזה בטלן הוא רבי נתן, מה הוא מדבר? מה הוא יודע מהחיים שלו...?'

דוקטור לנדא הלך הביתה, הוא נתן לאשתו את המתנה שהוא קנה לה והיא לא אהבה את זה. פרצה ביניהם מריבה, עד שהוא ברח מהבית. נהיה לו כל כך מר שהוא התחיל לחשב להרוג את עצמו. הוא רץ אל רבי נתן ואמר: "אוי כמה קלעתם בדבריכם; בדיוק דברי השיחה האלו הזו קרו אצלי", ורבי נתן המשיך לחזק אותו, עד שהוא גרש את המחשבות הרעות של להרוג את עצמו, והבן למעשה.

קח גמרא ותלמד את דף הגמרא, זה התכלית; דברים אחרים אינם תכלית.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

להתחבא בתוך התורה הקדושה

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת תרומה, ב' דראש חודש אדר, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד ... נרו זאיר

אתה מחיה אותי בכל פעם שאתה כותב לי את הסיומים שלך; זה נותן
לי כח להמשיך לחזק את הבחורים והאברכים ללמד על פי סדר דרך
הלמוד של רבנו (המבאר בשיחות הר"ן, סימן עו).

אחי היקר, רק זה משמח. שום דבר אחר לא משמח - רק התורה
הקדושה; שם אפשר להתחבא מפני כל הקשאים כדי שלא יטבעו.
השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

מחפשים דירה במקום שהילדים יקבלו את החנוף הכי טוב

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת תרומה, ב' דראש חודש אדר, שנת ה'תשפ"ג

...

כשמחפשים מקום לגור - לא מסתכלים איפה אפשר לגור בדירה
גדולה, מסתכלים על דבר אחד איפה הילדים יקבלו את החנוף הכי
טוב?

דירות גדולות וישדות גדולים סביב הבית ומקום להחנות את הרכב -
זה לא הדבר הראשון שיהודי מסתכל עליו, יהודי מסתכל איפה אוכל לתת
לילדים שלי את החנוף הכי טוב?

אני לא מתערב איפה תגורו; אם אתם שואלים אותי אני אומר לכם
שכדאי להשאיר בבית קטן עם חנוף טוב, חנוף של היכל הקדוש.
השם יעזור שתצליחו בכל הענינים.

...

מספיק ה'ה להשפיל את עצמכם

בעזרת ה' יתברך - ליל ששי פרשת תרומה, ג' אדר, שנת ה'תשפ"ג
מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

מאד אבקש מכם שתעזבו את הדרך של להשפיל את עצמכם; אתם לא רעים, אתם מאד יקרים אצל השם יתברך, לא עשייתם שום דבר רע. אתם צריכים להאמין באמונה שלמה שהכל זה הקדוש ברוך הוא, הכל נכתב בדיוק מה, מתי ואיך; איפה שגרים, איפה גרים, איפה הולכים וילאן הולכים, הבעל, האשה, הילדים וכו' וכו'.

מספיק ה'ה להשפיל את עצמכם, מעכשו אתם צריכים להיות רק בשמחה, התבודדות שמגיעה משמחה היא שונה לגמרי. רבינו אומר (ספר המדות אות תפלה, סימן פא): "תפלה שהיא בשמחה היא ערכה ומתוקה לשם יתברך", התפלות האלו עולות גבוה מאד.

אני מקווה שתקבלו את דברי, ויהיה לכם טוב בעולם הזה ובעולם הבא.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

כשהוא לא צריך כלום, אתה לא יכול לקחת ממנו כלום

בעזרת ה' יתברך - ליל ששי פרשת תרומה, ג' אדר, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד חברי היקרים, אחים יקרים ואהובים, תלמידי היכל הקדוש בארץ ישראל,
ה' עליכם יחיו

אני מאד מתגעגע אליכם, אני חושב ממכם ואני אתכם. אני רוצה לכתב לכם דברים יפים שאנחנו רואים בפרשה, לפי ההקדמות שקבלנו ממוהרא"ש, תמצית דברי רבנו.

כתוב השבוע בפרשה (שמות כו, כח): "והברית התיכף בתוך הקרשים מברח מן הקצה אל הקצה". חכמינו זכרונם לברכה אומרים (שבת צח): שזה

הִיָּה בְּדֶרֶךְ גַּם, כִּי קוֹרֵת עֵץ הִיא לֹא דִבָּר רַף, זֶה קָשִׁיחַ, וְדָבָר קָשִׁיחַ אֵי אֶפְשָׁר לְכוּפֵף, בְּכָל זֹאת הוּא עֹבֵר מִצַּד אֶחָד - מִצָּפוֹן - לְמַעַרְב, וְחִזְרָה לְדָרוֹם; יֵשׁ לְהִבִּין מַה הַתּוֹרָה רוֹצֵה לְהִרְאוֹת לָנוּ עִם הַגִּס הַזֶּה? מַה הִיָּה חֶסֶר הַדָּבָר הַזֶּה? הֲרֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא עוֹשֶׂה נִסִּים סְתָם, יָכוֹל לְהִיּוֹת בְּרִיחִים נִפְרָדִים לְצָפוֹן, מְעַרְב וְדָרוֹם!

אָלֹא רַבְּנוּ ז"ל סִפֵּר (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א', סִימָן קסב) בִּימֵי הַמַּגִּיד זְכוֹרוֹנוֹ לְבִרְכָּה, הִיָּה אִישׁ עָשִׂיר וּמִיָּחֵס, וְהִיָּה מִתְנַגֵּד לְאַנְשֵׁי הַמַּגִּיד, וְסִפְרוּ לוֹ אֲנָשָׁיו מִזֶּה הָאִישׁ וְאָמַר לָהֶם שְׂיִרְאוּ לְקָרֵב אוֹתוֹ אֵלָיו. וְכֵן עָשׂוּ עַד שֶׁעֲזָרָם ה' שֶׁהִבִּיאוּ אוֹתוֹ לְהַמַּגִּיד זְכוֹרוֹנוֹ לְבִרְכָּה, וְנִעֲשְׂהָ אִישׁ כְּשֶׁר יֵרָא שְׂמִים אַךְ הַתְּחִיל לִירֵד מִנְכֶסֶיו, וְאָמַר הַמַּגִּיד זְכוֹרוֹנוֹ לְבִרְכָּה, שְׂאֵלוֹ שְׂנִיָּהֶם אֵי אֶפְשָׁר שְׂיִהְיוּ בְּמָקוֹם אֶחָד, הִיָּנוּ תוֹרָה וּגְדֻלָּה, כִּי הַרוֹצֵה לְהַחֲכִים - יִדְרִים, לְהַעֲשִׂיר - יִצְפִּין. אֵי אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת בְּפַעַם אַחַת בְּשְׁנֵי מְקוֹמוֹת, מִסִּים רַבָּנוּ, שְׂזֵה כְּאֶשֶׁר הָאָדָם רוֹצֵה מְשֵׁהוּ, כְּשֶׁהָאָדָם הוּא מְשֵׁהוּ, הוּא מְצִיאוֹת; אָדָם כֹּזֵה יָכוֹל לְהִיּוֹת רַק פֶּה אוֹ שֵׁם, אָבָל כְּשֶׁמְבַטֵּל עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, הוּא לֹא רוֹצֵה כְּלוּם, הוּא כְּלוּם. אִזּוֹ הוּא כֵּן יָכוֹל לְזַכּוֹת לְשְׁנֵי הַדְּבָרִים, הֵן חֲכָמָה וְהֵן עֲשִׂירוֹת, כְּמוֹ שְׂאֵנוּ רוֹאִים אֲצֵל הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים, מְשֵׁה רַבָּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, וְרַבָּנוּ הַקְדוּשׁ - הִיָּה לָהֶם אֶת הַמַּדָּה הַכִּי גְדוּלָּה שֶׁל חֲכָמָה, וְהַעֲשִׂירוֹת הַכִּי גְדוּלָּה.

זֶה מַה שֶׁהַתּוֹרָה בָּאָה לְהִרְאוֹת לָנוּ עִם הַגִּס הַזֶּה, שֶׁצָּפוֹן וְדָרוֹם הֵם אֲמָנָם שְׁנֵי צְדָדִים, אָבָל אִם נִמְצְאוּ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, בְּמִשְׁכַּן, מִתְבַּטְּלִים לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, לֹא רוֹצִים כְּלוּם - יָכוֹל אֶפְלוֹ עֵץ קָשִׁיחַ לְהַתְעַגֵּל מִיָּמִין לְשְׂמָאל וּמִשְׂמָאל לְיָמִין, הַכֹּל דָּבָר אֶחָד, יָכוֹלִים לְהִיּוֹת בְּצָפוֹן וּבְדָרוֹם בְּאוֹתוֹ זְמַן, יָכוֹלִים לְזַכּוֹת הֵן לְשִׁלְחַן שְׂמֻנָּה בְּצָפוֹן הַמְרֻמָּז עַל עֲשִׂירוֹת, וְהֵן לְמַנּוּרָה, חֲכָמַת הַתּוֹרָה - שְׂמֻנַת בְּדָרוֹם.

מוֹהֲרָא"ש תְּמִיד הִיָּה אוֹמֵר לָנוּ בְּשַׁעוֹרִים, כְּשִׁישׁ לְאָדָם מְשֵׁהוּ, הוּא מְרַגֵּשׁ שֶׁהוּא מְשֵׁהוּ, הוּא צְרִיף דְּבָרִים - אֶתָּה יָכוֹל לְקַחַת מִמֶּנּוּ, אֶתָּה יָכוֹל לְהַצִּיק לוֹ, אֶתָּה יָכוֹל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, אָבָל כְּשֶׁאָדָם הוּא מְבַטֵּל בְּעֵינָי עֲצָמוֹ לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ; הוּא כְּלוּם, הוּא לֹא רוֹצֵה כְּלוּם, הוּא לֹא צְרִיף כְּלוּם וְאֵין לוֹ

כלום - אז קח ממנו משהו... אתה לא יכול לקחת ממנו כלום, אתה לא יכול לבטל אותו.

את זה זכו להרגיש במשפך ובכבית המקדש, הרגישו כזה אור, כזה גלוי אלקות; כבר לא היו צריכים כלום.

זה חזיק לשלום בית. יכולים לחיות עם האשה רק אם מתבטלים להשם יתברך, לא רוצים כלום, רק כך אפשר להתכופף ולא לתפס מקום. כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (בבא בתרא ט): "מקום ארון אינו מן המדה", זה לא היה תואם; בשכל אין לזה הסבר, איך אפשר להסתדר זה עם זה; "בגס היו עומדין".

אני רוצה לבקש מכל תלמידי היכל הקדש, אם אתה נכנס לחנות ורואה שהוא מוכר את הפכה שעושה צחוק מרבנו ז"ל, כתובות עליה האותיות של שם רבנו ז"ל - תגיד לו בצורה יפה שזה בניין לצדיק. תגיד לו שזה מבזה את הצדיק וזה מבזה אותנו חסידי ברסלב, אנחנו מאד סובלים מזה. אם הוא לא מבין מה אתה מדבר - תשאל אותו בצורה יפה: "איך היית מרגיש כשאתה רואה בחנויות כפה עם השם של הרבי שלך בדרך צחוק, מקטע לחלקים?" תבקש ממנו יפה שלא ימכר את זה.

כל הדבר הזה של "נ נח" - מצוין מהאצבע, מוהרא"ש כבר כתב ודבר כל כך הרבה על הצרה הזו. היה יהודי בטבריה רבי ישראל בער אודסר זכרוננו לברכה, חסיד ברסלב, הציקו לו ורדפו אותו מאד שם. כשקוראים מה עבר עליו - אוחז פחד; שפכו את דמו, עד שהוא ממש נפל לעצבות ומרה שחורה. שם בטבריה היה גר יהודי ר' יואל אשכנזי זכרוננו לברכה, יהודי שמח, הוא לא יכל לסבול איך ורדפים את רבי ישראל בער; בגלל שהוא חסיד ברסלב צריכים לרדף אותו? בגלל שהוא בדעה אחרת מהחסידות שלך - מגיע לו כך! אז הוא עשה תעלול כדי לשמח אותו, הוא הכניס לתוף הלקוטי מוהר"ן שלו פתק שכתוב עליו: 'פתקא מן השמים' עם המלים 'נ נח', מזה נהיה כל השגעון, הוא רצה לשמח אותו, שיחשב שהוא קבל פתק מרבנו וכו' ומספן רבי ישראל בער חשב שרבנו הכניס לו פתק וכו', ומזה אנחנו סובלים עד היום הזה.

אוי וַאֲבֹי קְשָׁמְבִּזִּים צַדִּיק, כָּל אֱלוֹ מִרְחִיקִים אֲנָשִׁים מִבְּרֶסֶלֶב, הֵם גּוֹרְמִים לְכָל הַמְחִלּוֹקוֹת עַל בְּרֶסֶלֶב, (כַּמּוֹכֵן שֶׁתַּעֲשׂוּ אֶת זֶה בְּצוּרָה יָפָה, לֹא לַעֲשׂוֹת מַחִלּוֹקוֹת; לְבַקֵּשׁ יָפָה, רַק כִּף פּוֹעֲלִים).

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

שַׁבַּת שְׂמֵחָה.

...

בְּקוֹר בִּקְרִיָּה

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ פְּרִשַׁת תְּרוּמָה, ג' אָדָר, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכָבוֹד ... נְרוּ יְאִיר

תִּסְלַח לִי שְׁלֹא כְּתַבְתִּי לָךְ עַד עַכְשָׁו, אֲנִי מְאֹד עָסוּק, עִם הַיְשִׁיבָה וְעִם

הַמוֹסְדוֹת.

אֶתְמוּל הֵייתִי בִּקְרִיָּה. כְּבָר נִסְעֵתִי בְּיוֹם רַבִּיעִי בְּעָרַב, הִלְכְתִּי לְנַחוּם אַבְלִים אֶצֶל הַחֶבֶר שְׁלֵנוּ יוֹאֵל נְרוּ יְאִיר, שֵׁשֶׁב שְׂבַעָה עַל אֲבִיו. אֲנִי חָיֵב לוֹ הַפְּרַת הַטּוֹב גְּדוּלָה, הוּא עֲזָר לִי בַּפְּרָשָׁה שֶׁהִיָּתָה לִפְנֵי שְׁנַתִּים וְכוּ'.

בְּבִקְרָה בַּתְּפִלַּת שְׁחִרִית הִיָּתָה קְרִיאַת הַשֵּׁם אֶצֶל הַמְּלַמֵּד הָאֲבִירָה בְּעֶרְל נְרוּ יְאִיר, וַיִּקְרָא שְׁמָה בְּיִשְׂרָאֵל פִּינָא, עַל שֵׁם אֲמוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ. אַחַר כֵּן הִיָּתָה בְּרִית אֶצֶל הָרַב יְחִזְקָאֵל שְׁלִיט"א מְאֲבָרְכִי הַכּוֹלֵל, נִכְדָּ שֶׁל הָרַב רַבִּי יְצַחְק שְׁלִיט"א, אֲבָא שְׁלוֹ הָרַב אֱלִימֶלֶךְ שְׁלִיט"א הַגִּיעַ מִיבְּנֵאֵל, הַסַּפָּא הָרַב רַבִּי דְנִיאֵל שְׁלִיט"א הָיָה סַנְדֵּק. מִמֵּנִי הוּא בִקֵּשׁ לְהַגִּיד אֶת הַבְּרָכוֹת וְאֶת הַשֵּׁם, וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל מִשָּׁה עַל שֵׁם סַפָּא שְׁלוֹ. הַפְּרִתִּי אוֹתוֹ טוֹב מְאֹד, הוּא הָיָה יְהוּדֵי יִקְרָא, הֵייתִי רוֹאֶה אִיךָ הוּא הָיָה מִתְבּוֹרֵד בְּכּוֹז פְּשֻׁטוֹת וְתַמִּימוֹת.

מִשֵּׁם הִלְכְתִּי לְרְאוֹת אִיךָ יוֹצְקִים עוֹד מִקְּוָה בִּקְרִיָּה בְּאֶזְרוֹ הַתְּחַדֵּשׁ יְרוּשָׁלַיִם. שַׁבְּתִי נְרוּ יְאִיר תָּרַם אֶת הַמְקוּוֹה לְזִכֹּר נִשְׁמַת אַחֲוָתוֹ עָלֶיהָ הַשְּׁלוֹם שְׁזָה עֲתָה נִפְטָרָה, עוֹמְדִים עֲדִין בְּאֲמָצַע יְמֵי הַשְּׁלוֹשִׁים, וְהוּא עֹשֶׂה מְקוּוֹה גְּדוּל וְיָפָה, לֹא בְּצַמְצוּם כְּמוֹ הָרְאוֹשׁוֹן. הַמּוֹרָה צָדֵק שְׁלִיט"א וְחַבְרֵי הַכּוֹלֵל שְׁלִמְדוֹ הֵיטֵב הַלְכוֹת מִקְּנָאוֹת הַגִּיעוּ לְתַת אֶת הַהֶכְשֵׁר לְמִקְּוָה.

מגיע יישר כח גדול לשבתי שכל כך מתמסר לקריה שלנו, אין לך משג מה הוא עושה בשבילי ובשביל כלנו; מבחוץ נראה שזה הולך לו בקלות, אתה לא יודע כל מה שהוא עושה בשבילנו. אחר כך הלכתי לאספה לגבי דירות חדשות, אנוחנו כבר מכינים עוד שטחים בשביל הדור הבא, לילדים שלנו.

משם הלכתי למאפית המצות. אני כל כך נהנה שיש לנו את המצות שלנו; זה אחרת לגמרי מצה שחסיד ברסלב עושה. מי שלש, מי ששופך את המים, שפתותיהם לוחשות תפלות. הנשים במדה הכי גדולה של צניעות מרדדות בשמחה, באמונה, בתפלה והתבודדות. הרעדלער (מחורר), השיבוער (המכניס לתנור), ומי שאורז; כלם תלמידי ותלמידות היכל הקדש. את ההכשר נותן המורה צדק שליט"א. הפרשתי חלה והתפללתי מנחה עם האברכים.

אני רוצה לבקש, אם אתה יודע מי שרוצה לבוא לעבד במצות, אולי אשתך יודעת אם יש מישהי שרוצה לבוא לעבד; אני צריך עוד מרדדות.

משם נסעתי לתלמוד תורה ולבית פיגא, ממש טעם גן עדן שם; כשאני הולך לשם אני שוכח מכל העבודה הקשה שלי. הילדים עם כזו תמימות, עם כזו שמחה; הן בתלמוד תורה והן בבית פיגא, כלם עם כזו דרך ארץ. המלמדים - אין את המלים להביע, מסירות זו לא המלה; הם עובדים עם הילדים עם כל המח שלקהם, עם כל טפת דם. כך גם בבית הספר, המנהלת והמורות הן כל כך מסורות; מי שלא היה שם בין ארבעת כתלי התלמוד תורה ובית פיגא - אין לו משג איזו עבודה משקיעים בילדים, בסבלנות, בכל כך הרבה חכמה.

רציתי ללכת לכולל וגם להדפסה, אבל נהיה מאחר, הייתי צריך לחזור הביתה לעזר לאשתי עם הילדים וללכת לשעור.

בשעור דברנו בעקר על להחזיק מעמד אצל רבנו. כפי שהבעל שם טוב זכותו יגן עלינו אמר לתלמידו הצדיק רבי נחמן מהורדנקה זכותו יגן עלינו, שרצה לנסע לארץ ישראל. הוא הלך לטבל, לאחר מכן שאל אותו הבעל שם טוב: "מה ראית בשעת הטבילה?" הוא ראה ארץ ישראל, ירושלים, את הר הבית, עד קדש הקדשים, אבל את הארון הוא לא ראה,

והבעל שם טוב הקדוש אמר לו: "הארון נמצא במעזיבוז"; אז הוא הבין שלא צריך לנסע לארץ ישראל, אלא להשאר ליד הרבי שלו.

יש לנו השבוע בפרשה, הקדוש ברוך הוא אומר לנו (שמות כה, ח): "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", תעשו לי מקום לגור; כל יהודי צריך לעשות את זה, לעשות מקום להשקאת השכינה, ואם יש לאדם צדיק, יש לו את רבנו - יש לו את הארון.

אני קצת מתש, אני צריך לקצר. אני רוצה להזמין אותך, במוצאי שבת תתקנים מסכה בשייבה, מסכת הכרת הטוב. הגבאים שבתי ואשר בער עוזרים לי כל השנה עם השכירות, ואנחנו רוצים להביע הכרת הטוב לכל אלו שעוזרים במשך השנה עם קמפיין השכירות. שתהיה לך שבת שמחה.

...

בעיון נבול פה, צרות וגזרות מתחדשות

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תצננה, ה' אדר, שנת ה'תשפ"ג לכבוד ... גרו יאיר

אם תהיה חזק להתפלל את שלוש התפלות, שחרית מנחה וערבית עם מנין - אתה תראה ישועות גדולות, יהיה לך פרנסה בשפע והצלחה.

אל תדבר נבול פה. רבנו ז"ל אומר (ספר המדות אות נבול פה, סימן ג): "בעיון נבול פה, צרות וגזרות מתחדשות, ובחורי ישראל מתים חס ושלום, ויתומים ואלמנות צועקים ואינם נענין", עוד אומר רבנו (שם, סימן ד): "המנבל פיו, אפילו חותמין עליו גזר דין של שבעים שנה לטובה, הופכין עליו לרעה, גם מעמיקין לו גיהנום".

אם אתה יכול להלוות לי כסף בשביל המוסד, תודיע לי; אני צריך בדחופות רבה סכום כסף גדול כדי שאוכל להמשיך הלאה. אתה יכול לברר אצל אנשי שלומנו אם אני משלם; כבר לויתי במשך השנים מאז שהישיבה נפתחה - מליוני דולרים, והודו להשם תמיד יכלתי לשלם בזמן.

השבוע בליל ששי יהיה השעור בליקווד, יש לי שם חתנה של תלמיד
הישיבה.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

עזר לי אבא ! תוציא אותי מהבץ שלי !
בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תצוה, ו' אדר, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד ... גרו יאיר

תצעק להשם יתברך, זו הדרך להחליץ מהבץ ; אפלו שאתה שוקע יותר
ויותר לתוך הבוץ, אתה נופל בעברות - אל תתיאש, אלא תצעק : "עזר לי
אבא ! תוציא אותי מהבץ שלי !"

רבנו ז"ל אומר (שיחות הר"ן, סימן קכט) : "וְאֶפְלוּ כְּשִׁנּוּפְלִין לְפַעֲמִים לְתוֹךְ
רֶפֶשׁ וְטִיט, שְׁקֻשָּׁה לוֹ מְאֹד לְצֵאת מִשָּׁם, צוֹעֲקִין, וְצוֹעֲקִין, וְצוֹעֲקִין !" וְאָמַר
בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֶנּוּ בְּזוֹ הַלְשׁוֹן (רבי נתן מביא את הלשון באידיש כפי שרבנו
אמר את זה) : "און אפלו אז מען פאלט אין א בלאטע אריין, שרייט מען,
און מע שרייט, און מע שרייט" ; זו העצה איך אפשר להחליץ מעבירות,
לצעק להשם יתברך פעם ועוד פעם ועוד פעם : "עזר לי אבא, תוציא אותי
מהבוץ שלי, תוציא אותי מהעבירות שלי".

מתחילים היום מסכתא חדשה בירושלמי, מסכת דמאי ; טוב שתעשה
התחלה חדשה, ללמד בכל יום דף בבלי ודף ירושלמי ופרק תוספתא, תבנה
לעצמך ב'ית' נצחי, זה גם מסגל לקבל דירה משלך.

אם אתה יודע על יהודים טובים שמחלקים צדקה בפורים ויש להם
רגש למוסד שלנו - תשאל אם הבחורים יכולים לבוא בפורים, ותודיע
לשמעון פיש גרו יאיר, כך תעזר לישיבה, לפעמים אפשר לעזר כך יותר
מאשר עם הכסף שלך.

היום בערב יתקיים פנוס לנשים בקריה, ידברו דברים חשובים, מחר זה
יתקיים בעיר ; ראה שאשתך תוכל לבוא להתחזק.

השם יַעזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

אַבְדַת הַכֹּל אֲבָל אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵל תְּאַבֵּד

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרִשַׁת תְּצַנְהָה, ו' אָדָר, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכַבּוֹד אֱהוּבֵי יְקִירֵי ... נְרוּ יְאִיר

קַבְלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ הַקָּטָן.

אַתָּה כּוֹתֵב שְׂאֵתָה אֹבֵד עֲצוֹת, אַתָּה לֹא יְכוּל יוֹתֵר וְכוּ' וְכוּ'; אֲבָקֶשׁ מִמֶּךָ, אֵל תְּאַבֵּד אֶת הָאֲמוּנָה שְׁלֶךְ; אַבְדַת הַכֹּל אֲבָל אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵל תְּאַבֵּד.

הַרְבֵּי הַקְדוּשׁ מְסַאֲטָמְעֵר זְכוּתוֹ יְגַן עֲלֵינוּ הִיָּה בּוֹכָה אַחֲרֵי הַמְלַחְמָה בְּדַרְשׁוֹת הַקְדוּשׁוֹת, הוּא הִיָּה אוֹמֵר: "אַבְדָנוּ הַכֹּל, אֲבָל אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא אַבְדָנוּ" אַחֲרֵי, עִם הַמְלִים הָאֵלוֹ אֶפְשָׁר לְהִתְחַזֵּק הַיָּטֵב. הַשֵּׁם יַעזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

לֹא לְשִׁים לְכָה עַל הַצְפָּרְנִים, אֶפְלוֹ שְׁקוּפָה

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרִשַׁת תְּצַנְהָה, ו' אָדָר, שְׁנַת ה'תשפ"ג

מֵרַת ... תַּחֲרֵי

אֵל תְּשִׁימוּ לְכָה עַל הַצְפָּרְנִים. מוֹהֲרָא"שׁ מְאֹד הַקְפִיד שְׁלֹא יִשִּׁימוּ לְכָה עַל הַצְפָּרְנִים, אֶפְלוֹ שְׁקוּפָה.

אַתֶּם בְּנֹדְאֵי רוּצִים דּוֹרוֹת כְּשָׁרִים, אַתֶּם בְּנֹדְאֵי רוּצִים שְׁהִילְדִים שְׁלִכְכֶם יְהִיוּ יְהוּדִים כְּשָׁרִים, אֵל תְּשִׁימוּ לְכָה עַל הַצְפָּרְנִים; לֹא שֶׁל הַיְדִים וְלֹא שֶׁל הַרְגָלִים. זֶה דְּבָר שֶׁל גּוֹיִם, זֶה מְבִיא דֵינִים.

תַּתְּחַזְקוּ בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים כָּל יוֹם. רַבְּנֵנוּ אוֹמֵר (שיחות הַר"ן, סִימָן צח) תְּהִלִּים הֵם כְּמוֹ מִשְׁעָנָה שְׂאֶפְשָׁר לְהִשְׁעֵן עָלֶיהָ.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

כל דבר שעושים בשביל הישיבה זו זכות אדירה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת תצוה, ז' אדר, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... נרו יאיר

תדבר כמה מלים אל השם יתברך. למעלה בשמים חשובה מאד כל מלה שיהודי מדבר אל השם יתברך, כל המלאכים מקנאים. תבקש על כל מה שאתה צריך, תבקש על כל מה שמעיק עליך באפן אישי; אל תתבייש, תספר הכל.

לך כל יום לבית הכנסת להתפלל שחרית מנחה וערבית; בזה טמונים ההצלחה שלך, הפרנסה שלך, הילדים שלך; הכל.

אני עדין לא יודע לגבי פורים, אם תהיה קבלת קהל אצלי בבית; אני רוצה ומחכה להפגש בפורים עם התלמידים שלי, אשמח אם תביא לי משלוח מנות; אבל אם כלם נשארים אצלי בבית - אין מקום.

ישר כח גדול שאתה עוזר לבחורים עם כתובות שאליהם הם יוכלו ללכת בפורים ויתנו להם צדקה לישיבה. כל דבר שאתה עושה בשביל הישיבה זו זכות גדולה עבורך ועבור הדורות שלך.

השבת לא אהיה בווייליאמסבורג, אני נוסע עם הבחורים שהולכים להפצה והולכים לאסף צדקה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

אנחנו צריכים להספיק לאפות מצות לכל אנשי שלומנו

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת תצוה, ז' אדר, שנת ה'תשפ"ג

מרת ... תחי'

היום ההספק היה חלש מאד במאפית המצות, כי לא הייתם. אני כותב

לְכֶם כְּדֵי שֶׁתְּדַעוּ כִּמָּה זֶה מִשְׁפִּיעַ כְּשֶׁאַתֶּם נִמְצְאִים בְּמֵאֵפֶיָה.
תְּחַזְּקוּ אֶת הַנָּשִׁים וְהַבָּנוֹת שֶׁיְּבוֹאוּ לְאַפּוֹת מִצּוֹת, יִשְׁלְמוּ לְכֻלָּם, כִּי
אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַסְפִּיק לְאַפּוֹת לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְכִפִּי שֶׁהִמְצָב נִרְאָה צְרִיכִים
נִסִּים שֶׁיְהִיָּה מִצּוֹת לְכֻלָּם.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

לְלַכֵּת אֶל הַהוֹרִים לְפֶסַח לְסֻדְרִים, זֶה טוֹב לְיִלְדֵים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְּבַרֵךְ - יוֹם ג' פְּרֻשֵׁת תְּצוּהָ, ז' אָדָר, שְׁנַת תשפ"ג

מֵרַת ... תַּחֲנִי בְּרִסְלָב, לִיבְעֵרְטִי

קִבְּלֵתִי אֶת הַמַּכְתָּב.

עֲכָשׁוּ כְּשֶׁהֵיְלָדִים עֲדִיין מְאֹד קְטַנִּים - נִכוּן לְלַכֵּת לְהוֹרִים לְפֶסַח,
לְסֻדְרִים. עוֹד תַּעֲשׂוּ סֻדְרִים יְפִים אֲצֻלְכֶם בְּבֵית, כְּשֶׁהֵיְלָדִים יִגְדְּלוּ תַעֲשׂוּ
סֻדְרִים בְּבֵית, עֲכָשׁוּ כְּדֵי לְלַכֵּת לְרֵאוֹת לֵיל סֻדָּר - שְׁנָה אַחַת אֲצֻל הַהוֹרִים
שְׁלָכֶם וְשְׁנָה אַחַת אֲצֻל הוֹרֵי הַבַּעַל, לְהַתְּבַוֵּן הֵיטֵב אִיךָ הַהוֹרִים עוֹשִׂים לֵיל
הַסֻּדָּר וְאִיךָ הֵם מוֹסְרִים אֶת הָאֲמוּנָה מֵהַהוֹרִים שְׁלָהֶם.

לְגַבִּי חֲמֻרוֹת בְּפֶסַח; מוֹהֲרָא"ש אוֹמֵר שֶׁלֹּא יִכְנִיסוּ בְּפֶסַח כָּל מֵה שֵׁישׁ
לוֹ הַכָּשֶׁר. זֶה חָשׁוּב לְעֲצֻמְנוּ וּלְחֻנוּף הֵיְלָדִים לֹא לְאָכַל אֶת כָּל הַמִּמְתָּקִים
וְכָל הָעוּגוֹת, הַדְּגָנִים וְכֵדוּמָה.

צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְּבִיָּה מֵהַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ שֶׁנִּזְכָּה לְקַבֵּל אֶת הַחֲגִים בְּשִׂמְחָה
וּלְקַבֵּל אֶת הַקִּדְשָׁה שֶׁל פֶּסַח.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

תְּנִסָּה שְׁבוּעַ בְּלִי הַטְּלָפוֹן בְּבֵית, וְתִרְאֶה אֶת הַהֶבְדֵּל

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרֻשֵׁת תְּצַנֶּה, ח' אָדָר, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכַבּוֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

תְּנִסָּה אֶתָּה בְּעֶצְמָךְ בְּמִשְׁךָ שְׁבוּעַ לֹא לְהִכְנִיס אֶת הַטְּלָפוֹן שְׁלֶךְ לְבֵית וְתִגִּיד לִי אִיךָ שְׁלוֹם הַבַּיִת שְׁלֶךְ יִהְיֶה? תִּגִּיד לִי אֶתָּה אַחֲרֵי שְׁבוּעַ שְׁלֹא יִהְיֶה לְךָ בְּבֵית סְמָאֲרִטְפוֹן, טֹאבֵּלֵט וְכַדוּמָה - אִיךָ יִהְיֶה הַקָּשָׁר שְׁלֶךְ עִם הַיְלָדִים? הִירָאת שְׁמִים שְׁלֶךְ?

אֲנִי כְּבָר צְרוּד מִלְּהִגִּיד לְךָ פְּעַם עוֹד פְּעַם; אֲנִי כָּל כֶּף מְרַחֵם עָלֶיךָ, עַל אֲשֶׁתְּךָ וְהַיְלָדִים. הֵם מְחַפִּים לְךָ, הֵם רוֹצִים לְשִׁמְעַ מִשְׁהוּ מִמֶּךָ, אֲבָל אֶתָּה לֹא כָּאֵן, אֶתָּה שְׁקוּעַ בְּטְלָפוֹן, עִם סְטִטוּסִים, עִם מְשַׁחֲקִים וְכוּ'.

אֲחֵי הָאָהוּב, כְּבָר הִגִּיעַ הַזְּמַן לְהִתְעוֹרֵר, תִּתְחִיל לְחַיּוֹת, תִּתְחִיל לְחַיּוֹת בְּאַמְתָּ. תִּקְבַּע לְךָ שְׁעוּרִים בְּחוּמֵשׁ, מְשֻׁנְיּוֹת, גִּמְרָא וְעוֹד וְלֶךְ לְהִתְפַּלֵּל אֶת כָּל שְׁלוֹשׁ הַתְּפִלוֹת בְּמִנְיָן, וּבְעֵקֶר תֹּאמֵר כַּמָּה מַלְּיָם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

תִּדְבֹר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּשִׁפְהַ שְׁלֶךְ, תִּבְקֹשׁ מִמֶּנּוּ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְתִי כְּבָר אֲתַחִיל לְלַמֵּד וְלְהִתְפַּלֵּל? מְתִי כְּבָר אֶהְיֶה דְּבוּק אֵלֶיךָ וְלֹא לְטְלָפוֹן? רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מַגִּיעִים כְּאֵלֶּה יָמִים יָפִים וְקַדוּשִׁים וְאֲנִי מְנַח בְּכֹאֵלֶּה שְׁטִיּוֹת, אֲנִי מְנַח בְּדַמְיוֹן, אֲנִי לֹא שׁוֹמֵר עַל הָעֵינַיִם שְׁלִי, אֲנִי לֹא שׁוֹמֵר עַל הַמַּחַ שְׁלִי, תַּעֲזֹר לִי כְּבָר".

בְּפוּרִים אַחֲרֵי הַצְּהָרִים בְּשַׁעַה שֵׁשׁ תִּתְקַיֵּם סְעוּדָה בִּישִׁיבָה. יִרְקְדוּ, יוֹדוּ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁאַנְחֶנּוּ מִקְרָבִים אֶל רְבֵנוּ וְ"ל שְׁמַלְמַד אוֹתָנוּ כָּל הַשָּׁנָה אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁנִלְךָ רַק אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְנִפְנָה רַק אֵלָיו.

גַּם בְּשׁוֹשׁן פּוּרִים תִּתְקַיֵּם סְעוּדָה בִּישִׁיבָה בְּשַׁעַה שֵׁשׁ אַחֲרֵי הַצְּהָרִים. רְבֵנוּ אָמַר פְּעַם לְרַבֵּי נֶתָן: "שׁוֹשׁן פּוּרִים זֶה גַּם פּוּרִים".

הַלּוֹאֵי שְׁתַּקְרָא אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה, תִּכְנִיס אֶת זֶה בְּתוֹכְךָ וְתִתְקַיֵּם מֶה שְׁכָתוּב כָּאֵן.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֵנִינִים.

...

עכשו הוא זה הזמן להתחדש

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תצוה, ט' אדר, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד ... נרו יאיר

אנחנו עומדים עכשו בימים מאוד קדושים, באים עכשו ימי הפורים הקדושים, זה זמן שאפשר להתחדש; "קיימו וקבלו היהודים" (אסתר ט, כז), אומרים חכמינו הקדושים (שפת פח): "הדור קבלוה בימי אחשורוש", מקבלים עכשו שוב את התורה; הפוך ממה שהמן טען (אסתר ג, ח): "ישנו עם אחד", אומרים חכמינו זכרונם לברכה (מגלה יג): כשהמן הציץ לאחשורוש להרג את היהודים, אחשורוש פחד, "אמר לה מסתפינא מאלקיו", הוא אמר אני מפחד מהשם, "דלא לעבד לי כדעבד בקמאי", שהוא לא יעשה אתי כמו שהוא עשה עם כל האחרים שפגעו ביהודים, "אמר לה ישנו מן המצוות", אמר לו המן, אתה לא צריך לפחד, היהודים כבר זקנים מלעשות מצוות; את זה אומר המן, את זה אומר עמלק; אבל רבנו ז"ל זועק (לקוטי מוה"ר חלק ב, סימן עח): "אוי, אל תתיאשו! אין יאוש בעולם כלל", תתחיל מחדש.

אל תריב בבית עם אשתך, תותר; אתה חסיד ברסלב - אז עליך לעשות מה שרבנו אומר. כשבחורים היו מגיעים אל רבנו, רבנו היה מסלק אותם, רבנו היה אומר: "תחזור אלי עם טלית". פי כדי שאדם יזכה לטהרת המוח והמחשבה זה רק אם הוא אדם השלם, הוא נשוי. כך גם רבנו גרש את אלו שלא היה להם שלום בית, כי אצל רבנו היה חשוב מאד טהרת המוח והמחשבה.

על כן מאד אבקש ממך, עזב את כל ה"מצוות" היפות שאתה עושה; אל תברח מהבית בתרוץ שאתה הולך לעשות חסד עם פלוני ואלמוני, תשאר בבית, תעזר לאשתך עם הילדים.

השבת תלך לבית הכנסת, זה חיוב לשמע את הקריאה בשבת זכור, של מחית עמלק. אמרתי בקריה, שכל אלו שמתפללים בבית המדרשות שקורה שם מפעם לפעם שאין מנין - צריכים השבוע להזהר יותר שיהיה מנין, ואם אין מנין - צריכים ללכת לבית כנסת עם מנין לשמע את הקריאה, זו מצות עשה, וכדאי להביא את הילדים אפילו שצריכים ללכת דרך ארפה.

אני רוצה לבקש ממך, היות והבחורים בישיבה מאד עוזרים לי, הם הולכים בפורים לאסוף כסף מאלה שיש להם רגש לישיבה; אם אתה יודע על חברים, קרובי משפחה ומכרים שמכניסים אנשים שאוספים כסף ויש להם רגש - צר קשר עם שמעון פיש גרו יאיר, אתה תעזר לי מאד.

מגיע עכשו פסח, אנחנו צריכים לשלם לצנת ואני גם צריך לשלם חובות שלויתי בשביל המוסד. אבקש ממך, אם אתה יכול לעזר לי בלהביא כתובות - זה חשוב מאד.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

תפנים את אשתך, כדי שהילדים לא יתגלגלו נע ונד

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תצננה, ט' אדר, שנת תשפ"ג

לכבוד תלמידי האהוב ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אני כל כך שרוי בצער ממה שאתה עובר, אני ממש חסר אונים שהולך להיות כאן גט.

תפנים את אשתך, תכתב לה מכתב יפה; תבקש ממנה, אולי בכל זאת אפשר להשאר ביחד למען יונקי שדים שלא חטאו, שהילדים לא יתגלגלו נע ונד.

בנתיים אל תתיחס להזמנה לדין.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

בעזרת השם יתברך

עצתו אמונה

אלהינו

כָּל זְמַן שְׁתַּיִם, נִפְּשׁוּר עוֹד לְתַקֵּן

מה אָנִי עוֹשֶׂה עִם הַחֲלִיפָה הַקְּרוּעָה שְׁלִי?
אָנִי לֹא יְכוּל לְלַכֵּת עִם בְּגַד קְרוּעַ; יְהוּדֵי יִרְאֵה
שָׁמַיִם מְתַלַּבֵּשׁ בְּבִגְדֵים נְאִים, לֹא קְרוּעִים, מַה
אֶעֱשֶׂה?

הִבֵּה נְנִסָּה אֶצְלֵ יַעֲנִקֵל הַחֲזִיט, אוֹלֵי הוּא עֲדִיין
עַר, אוֹלֵי הוּא עוֹד יוֹכֵל לְתַקֵּן אֶת הַחֲלִיפָה
שְׁלִי.

הַצַּדִּיק רַבִּי יִשְׂרָאֵל מִסְלַנֵּט זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה הוֹלֵךְ
בְּלִילָה בְּרַחוּב הַחֲשׂוֹן, הוּא מַגִּיעַ לְבֵיתוֹ שֶׁל יַעֲנִקֵל
הַחֲזִיט וְדוֹפֵק. יַעֲנִקֵל הַחֲזִיט פּוֹתַח אֶת הַדֶּלֶת, הוּא
רוֹאֶה אֶת הַצַּדִּיק בַּפֶּתַח וְשׂוֹאֵל: "רַבִּי, בְּמָה אָנִי
יְכוּל לְעִזּוֹר לְרַבִּי?" אוֹמֵר הַצַּדִּיק: "עַד מָתִי אַתֶּם
פְּתוּחִים? עוֹד יִהְיֶה לָכֶם זְמַן לְתַקֵּן אֶת הַחֲלִיפָה
שְׁלִי?"

אומר החיט: "רבי, כל זמן שהנר דולק אני עדין יכול לתקן את הבגדים הקרועים; תנו לי את החליפה ואתקן אותה לפני שהנר נכבה".

הצדיק קופץ ממקומו ואומר: "אוי כמה טוב אתם אומרים, אתם הרי מדברים אלי; הנשמה של היהודי נמשלה לנר, וכל זמן שחיים, כל זמן שהנשמה בקרבי - עדין אפשר לתקן, אפשר לחזור בתשובה, אפשר להתחיל מחדש".

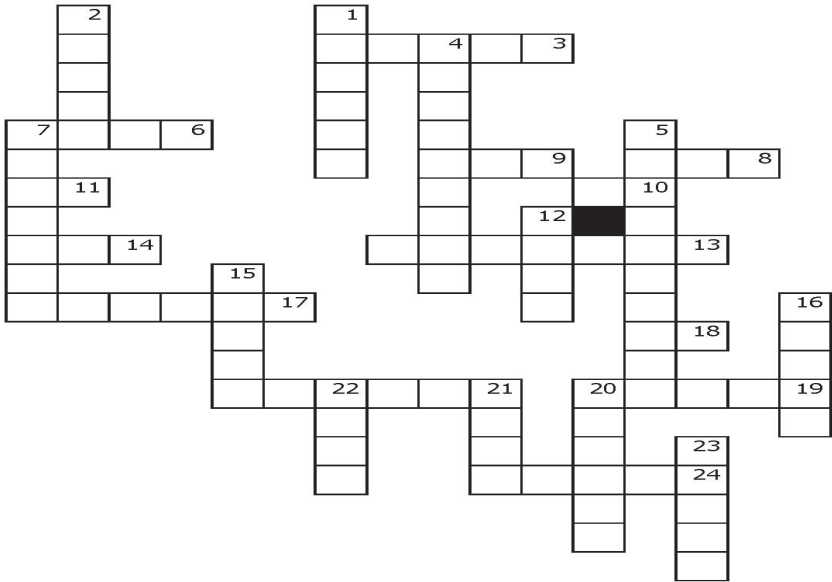
כל זמן שהנר דולק...

הצדיק מגיע לבית הכנסת ואומר: "מורי ורבותי
יהודים יקרים, החיט אומר 'כל זמן שהנר עדין
דולק, הוא מתקן את הבגדים הקרועים', הבה
נחזר אל השם יתברך, הבה נתקן את מעשינו כל
זמן שאנחנו חיים".

ילדים יקרים, בואו נשיר ביחד: "אוי אבא, אוי
אבא, אני רוצה להיות יהודי כשר".

האם למדת היטב את העצתו אמונה של פרשת תצווה?

מאוזן

מאונך

1. צריכים כל הזמן _ אצל רבינו, לא להיות זקן	3. _____ הקדוש ברוך הוא נותן
2. כל _ באות רק מזה שלא שמחים	6. תבקשו מהשם יתברך כל מה _ צריכים
4. _ _ בבוקר תשמור עליך מכל רע	8. הקדוש ברוך הוא אתי, _ ואצלי
5. _____ זה לכל אחד	9. תאמרו _ תהלים כל יום
7. כמה שיותר שמחים, כך _ יותר מצרות וייסורים	10. תכניס בתוכך את הקדוש ברוך הוא, כך הכל יהיה _ יותר
12. עם העצות של רבינו החיים הם כל _ גן עדן	11. החיים הם שונים מאד כשלומדים _ גמרא
15. צריכים להתכונן בתורה תפלה ומעשים _	13. שנות _ הן הזמן הכי יפה בחיים
16. אוי ואבוי לאדם _ על זכויותיו	14. ברגע שמכניסים אמונה בתוכנו נהיה _, הכל טוב
20. תנצל את שנות נעוריך _ התורה	17. אם _ בקול רבינו מגיעים לדברים מאד יפים
21. הסגולה של _ היא גבוהה יותר מכל הסגולות	18. תודו להשם יתברך על _ מה שהוא עושה אתכם
22. אם _ לך, תאיר לעצמך, תכניס את הקדוש ברוך הוא בתוכך	19. הקדוש ברוך הוא עומד לידך, הוא _ לכל מילה
23. תהיה חזק ליטול ידים _ ליד המיטה	21. אם _ מהקדוש ברוך הוא, מאבדים הכל
	24. לעשות כל מה שרק אפשר כדי להיות _